setea de **unul**

menit să ne disloce
poate să pună-n mişcare fărădemarginea noastră

cum ne absoarbe
din extazul nostru static
fără-ncetare faurindu-şi propria durată
spaima de număr multiplu
setea de unul

Cade pe lume umbra
unui creîef gîndind
şi creşte cu e! deodată în noi şi în
lucruri
nevoia de'3 fi alţii
şî unul în acelaşi timp

fluturi albaştri
pe chipul în somn ne rămîn
vie oglinzile
golul în noi să-şi privească
apa din trup se evapore pînă la os

mai atlu-ţi aminte de clipa
oricărui sărut
din spasmul lui scurt
po-orizoncuri
isbucnea cîte-un pom singuratec în
floare

dar tot ce atunci şi acum se repetă
adîncul ce se umple de zgomote de
roţi de chipuri îmbinate